

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 79.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Dioscoro. 77.

solitudo ad salutē vtilis.

Math. 5.

Coloss. 3.

Vsq̄ue ad eò ad salutem conducit secessus ab vrbanis tumultibus, vt etiam Dei filius relictis vrbibus, eos, qui cum puritate viuunt, in montis cacumine beatos prædicarit. In quo per ea, quæ faciebat, illud ostendebat, fieri non posse, vt qui ab inferis rebus minimè se abstraxisset, atque ad virtutis fastigium ascendisset, beatus à Deo censeretur, aut futura bona consequeretur. Nam qui superna sapit, illic habitat, vbi Christus est in dextera Dei sedes.

Esaiæ militi. 78.

Iudic. 7.

Iudic. 8.

1. Reg. 17.

2. Reg. 18.

Sigladiorum cuspidēs, & galeam, ac thoracem præsidio tibi ad benè viuendum esse existimas, prædas agens ac vias desertas reddens, hoc scito, multos firmiùs te septos & armatos miserimam mortem retulisse. Exemplo sint, ex iis, qui apud nos literarum monumentis consignati sunt, Oreb, Zeb, Zebee, Salmana, Abimelech, Goliath, Abfalon, alique his similes: apud exteros autem, Hectores & Aiaces, atque ipsi Lacedæmonij, qui roboris nomine supra omnes mortales gloriati sunt: quoniã iustitiam potentia comitem haudquaquã habuerūt. Quare nisi vanus miles esse vis, ad spirituale bellum quamprimùm te conuerte: atque id potiùs age, vt aduersus inordinatos tuos motus bellum geras.

Timotheo Lectori. 79.

Mali facientes pharisæi similes.

Math. 5.

Nos, vir optime, eidem cum Scribis & Pharisæis iudicio obnoxij sumus. Vt enim illi se per legis meditationem legem exequi putabant, quòd literæ prædicationem ad rei operationem sibi satis esse pro sua negligentia existimassent: eodem modo nos quoque hoc ipso quòd Dei altaria contingimus, nos ad Deum appropinquare opinionis errore nobis fingimus. At Dominus hanc nostram opinionem amputans, his verbis vtitur: Nisi abundauerit

Διοσκόρω. ος.

Τοσούτον χρησιμεύει πρὸς σωτηρίαν ἢ τῆς θορύβου, τῆς ἀστικῶν ἀναχρήσεως, ὅτι τὰς πόλεις καταλιπὼν ὁ τῷ θεῷ υἱὸς, ἐπ' ἄκρων ὀρέων τοὺς καθαροὺς βιουύτας ἐμαχέλιζε. δευκνὺς δὲ ὡς παράτην ἐδίδασκεν, ὡς ἀδύνατον, τοῖς μὴ ἀποπαροῦντα τῆς χρησιμῶν, καὶ πρὸς τὴν ἄκρην ἀρετῶν ἀναβάντα, μαχεοῦσθαι παρὰ θεοῦ, ἢ τῆς μελλόντων τυχεῖν ἀγαθῶν. ὁ γὰρ τὰ ἄνω φρονῶν, οὐκ εἰ κατοικεῖ, ἢ χρεῖστος ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ κατὰ ζῶντος.

Ἡσαΐα γραπώτη. οη.

Εἰ ὄπλων ἀίχμη, καὶ κράνος, καὶ θώραξ, ἀσφάλειά σοι πρὸς ἐπιζῶσαν νενομίαν, λωποδυτοῦντι καὶ τὰς λεωφόρους ἐρημοῦντι, ἰαδί ὡς πολλοὶ δυσλατότερον σε φραζόμενοι, οἵ κτερον ἀπὸ ἐγκατοθάνατον. παρ' ἡμῶν μὲν ἀνάχρηστοι, Ωρήβ, καὶ Ζήβ, καὶ Ζηβιέ, καὶ Σαλμανά, Αβιμελεχ καὶ Γολιάθ, καὶ Αβρααμῶν, καὶ ὅσοι κατὰ σκῆρας, πρὸς δὲ τοῖς ἔξω, Ἐκτορες, καὶ Ἀκόντες, καὶ αὐτοὶ οἱ μέγα πάντων φρονήσαντες Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ ῥάμῃ, ἐπειδὴ οὐκ ἔχον σὺνδρομον τῇ δυνάμει τοῦ δίχου· εἰδὼν μὴ ματαίως εἶναι βάλει ὀπλίτης, ὅξιος πρὸς τὸν νοητὸν μετὰ ταῦτα πόλεμον, καὶ μάλλον τῇ σωτῆρι ἀπαξία πολέμησον.

Τιμοθέω ἀναγνώστη. οθ.

Ἡμεῖς, ὁ βέλτερε, τῆς αὐτῆς τοῖς γραμματέωσι καὶ φαρισαῖοις ἐσθλὴ ἐνοχρί κρισίως, ὡς ἄρα γὰρ αὐτοῖς ἢ τοῦ νόμου μελέτη τὸ παρά πειν τὸν νόμον ἀθήσαν, ἀρκεῖν αὐτοῖς τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ γραμματος πρὸς ἐργασίαν τῷ πράγματι ἀπεστέως νομισαντες. ἔτι καὶ ἡμεῖς, αὐτῶ τῶ ἀπείδου ἀφορέτες, ἐπιζητεῖν θεῶ φανταζόμεθα. ἀλλὰ ταύτην ἡμῶν ὁ κύριος ἐκκόπτει τὴν οἴησιν, φησὶν, ἐάν μὴ πρὸς

ἡ εἰσοδος ἡμῶν ἢ δικαιοσύνη πλείων
τῆς γραμματέων καὶ φαρισαίων, ἔ-
δυνάθε εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν
τῆς οὐρανῶν. τὸ τοῦ λέγων θεοσπεπῶς,
εἰ μὴ τὴν δικαιοσύνην, ἀρᾶξιν ἐργασ-
θε· οἱ προσήματι ἀρκέουσαι πρὸς
δικαιοσύνην θεοῦ λογίζονται, ἢ τὸ θεοῦ
ἡμῶν βασιλεία οὐκ ἂν ανοιγέσται. ἐ-
πειδὴ γὰρ ἀληθὴς ἔστιν ἡ βασιλεία,
τοῖς ἀληθῶς αὐτῶν ζητήσιν ανοιγέται.
ἡ εἰσοδος δὲ τῆς τῶ νόμου δικαιοσύνης,
ἢ τοῦ εὐαγγελίου ἔστιν ἐπιφλοῦτος. ὁ μὲν
γὰρ τὴν ἀρᾶξιν πμωρεῖται, τὸ δὲ καὶ
πρὸς τὴν ψαλμὸν μέγρι βάρους ἐν-
νοῶν, τὴν κριτικὴν ἀκριβεῖαι ἐνδει-
κνύμενον.

ἀνοιγέσ-
ται.

Νείλω μοναχῶ. π.

Ὅτι μετὰ τῆς πτώσεως ἡμῶν ἀει-
πατῶν καὶ ἐν μέσῳ παγίδων διχα-
σάντων, διορατικούς ἡμᾶς ποιῶν ὁ
κύριος, ἀπεφώνητο πρὸς ἡμᾶς λέγων
τῆς ζύμης καὶ τῆς σαυδάλων, καὶ ἐύ-
νοῖαν τῶ ἀντιδικῶ ταχῆ, ἕως ὅτε ὠιδῶ
ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτῶ ἀντίδικον, τὴν
τὸ σῶματος ὁρεξίν πρὸς τὸ πνεῦμα θεο-
σπεπῶς οὐρανοῦ, ὁδὸν μὲν, τὸν βίον
καλῶν, ἡ δὲ τὸ γένους ἡμῶν ἀσθενῶς
ὁδεύοντων εὐνοῖαν δὲ πρὸς τὸ σῶμα
τὴν συναίδησιν τῆς ἐπαρρησίας
αὐτῶ πρὸς τὸν ὁδόν, ὅξέως παρ' ἡ-
μῶν θεωρεῖσθαι οφείλῃσαι, μήποτε τοῖς
αὐτῆς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πρὸς τὸν
καὶ ἀνάξια τῆς ἀνακλήσεως πρᾶ-
ξαιτες, ὡς ἀποδοῦναι ὑπὸ σκείνων τῶ
κριτῆ, ὅτε τὰ ἔργα ἡμῶν καὶ τοὺς
λόγους συναγαγεῖν ὡς ἀγίνεταί, ἡ ἀ-
ποδοῦναι ἐκάσῳ καὶ τὸ ἴδιον ἔργον.

ἀπίκτως.

Ἀμπελίου πρεσβυτέρου. πα.

Μὴ συμπορεύῃ σοι θρόνος ἀνομίας
ὁ πλάσων ἐπὶ πρᾶγμα πρὸς εὐ-
χαρίαν ἁγίων ἐστὶ ψυχῶν, καὶ τὸ
τῆς ἐκείθεν ὁμολογίας ἀγωνίζομένων,
πρὸς αὐτὸν ἐν ἰκετηρία βοώντων, Μὴ
ὑψοῦσθαι θρόνος ἀνομῶν ἐπαρτίον, ὅτι

ὡς θεῶν.

iustitia vestra plusquam Scribarū & Pha-
risæorum, non intrabitis in regnum celo-
rum. Quod perinde est, ac si modo diuini-
tati consentaneo diceret: Nisi vos, qui fu-
cum ac pratextum ad Dei ministerium
sufficere existimatis, opinionem in actio-
nem conuertatis, Dei regnum vobis mi-
nimè patebit. Quoniam enim verum re-
gnum est; iis quoque, à quibus verè quæri-
tur, aperitur. Porro exuperantia iustitiæ
legis, est Euangelij sublimitas. Nam illa
actionem punit: hoc autem nudam etiam
voluntatem; nimirum vsque ad intimas
cogitationes iudiciariam synceritatem
ostendens.

Opinio in
actionem
vertenda.

Lex actio-
nem pu-
nit: Euang-
gelium
volunta-
tem.

Nilo Monacho. 80.

Quoniam cum ruina nostra ambula-
mus, atque in medio laqueorū incedimus,
idcirco Dominus, vt oculatos & perspica-
ces nos reddat, à fermento & scandalis at-
tendendum nobis esse pronunciauit; con-
sentiendumque aduersario citò, dum su-
mus in via cum ipso. Quo quidem in loco
per aduersarium, corporis cupiditatem,
spiritui repugnantem, diuinè intelligit.
Viam autem, hanc vitam vocat, quæ à ge-
nere nostro sine vlla institutione peragrat.
Consensum denique ac benevolentiam
erga corpus, agnitionem rebellionis ipsius
appellat, quæ confestim perspicere debet: ne
alioqui, si ipsius imperiis succubuerimus,
ac res superna vocatione indignas perpe-
trauerimus, ab illis iudicium dedamur,
cùm ad opera nostra & sermones colli-
gendos venerit, reddendumque vnici-
que iuxta opus suum.

Marc. 8.
Matt. 18.
Matth. 5.
Quid ad-
uersario.

Quid via?

Matt. 16.

Ampelio Presbytero. 81.

Ne adhæreat tibi sedes iniquitatis, qui
singis laborem in præcepto. Animarum
sanctarum oratio hæc est, pro cælesti con-
fessione dimicantium, supplicique clamore
ab eo postulantium, Ne in altum effe-
ratur thronus iniquorum in conspectu

Psa. 93.

liberatio
vultus
usque
vultus